

Nr 271.

Av herr **Andersson** i Södergård **m. fl.**, om anslag till väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.

Uti årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkt 164, Skogsvård m. m.: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo, har Kungl. Maj:t icke äskat något anslag för sagda ändamål.

I skrivelse den 19 augusti 1935 har centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund bl. a. anført, att behållningen å för ändamålet redan anvisade anslag icke täcker det uppskattade medelsbehovet för löpande budgetår, varför något överskott till nästkommande budgetår sålunda ej torde uppstå. Enligt centralrådets mening vore den på förevarande anslag grundade statliga bidragsverksamheten av stor betydelse för skogsbruket inom södra och mellersta delarna av landet. Genom den alltmer ökade användningen av motorfordon för transport av skogsprodukter hade ådagalagts, att skogsbrukets för dylikt ändamål avsedda transportleder i stor utsträckning befunde sig i ett otillfredsställande skick. Den för berörda delar av landet till synes minskade snötillgången under senare tid hade i viss mån även bidragit till att markera behovet av bättre vägförhållanden inom skogsbruket. Bygandet av skogsvägar utgjorde därför för vårt land ett synnerligen vittomfattande arbetsområde, där arbetsobjekt erbjödes, vilka, såväl ur allmän som enskild synpunkt, måste betraktas som i bästa mening produktiva.

Ifrågavarande bidragsverksamhet hade ännu endast pågått kort tid. Det syntes olämpligt att nu, då skogsägarna mera allmänt börjat intressera sig för saken och skogsvårdsstyrelsernas arbete på området börjat bära frukt, indraga anslaget. Det organisationsarbete, som nedlagts för ändamålet, skulle i sådant fall endast bli va ofullständigt utnyttjat.

Ytterligare torde i detta sammanhang böra framhållas, att de skogsvägar, varom nu vore fråga, i icke ringa utsträckning även komme att gagna ett annat, socialt betonat ändamål, nämligen att tjäna som utfartsvägar för avsides liggande boningsplatser. Av de företag, till vilka Kungl. Maj:t hittills beviljat statsbidrag från anslaget i fråga, sammanlagt 327 st., fyllde sålunda 157 st. eller 48 procent även nu omförmälda ändamål. Centralrådet ansåg, att en fullt tillfredsställande verksamhet på området borde kunna bedrivas med ett anslag av 350,000 kronor.

Vi anse centralrådets motivering sakligt grundad och med verkligheten fullt överensstämmande. Att i första hand eftersätta så betydelsefulla arbeten kunna vi ej finna vara klokt vare sig ur statsfinansiell eller allmän ekonomisk synpunkt. Genom här ifrågavarande arbetens fortsättande skapas betydande och bestående värden, vilket har sin stora betydelse i när-

varande tid, då alla framkomliga vägar måste beträdas för möjliggörande för jordbruksbefolkningen att kvarbliva vid sin näring och av sitt arbete där få sin utkomst. När nu emellertid statsmakterna vidtaga vittomfattande åtgärder för ökade försörjningsmöjligheter vid jordbruket, bör ej här ifrågavarande åtgärders betydelse underskattas. Såsom arbetslöshetsbekämpande åtgärd är den för staten relativt billig, men för den enskilde av allra största betydelse, både nu och för framtiden. En mot detta anslag svarande minskning av anslaget för arbetslöshetens bekämpande torde säkerligen ej minska effekten ur arbetsanskaffningssynpunkt.

Med stöd av det anförda tillåta vi oss alltså hemställa,

att riksdagen måtte under titeln Skogsvård m. m.: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo för budgetåret 1936/1937 anvisa ett reservationsanslag av 350,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1936.

Gust. E. Andersson
i Södergård.

Arvid De Geer.

Osc. Werner,
Höjen.